

Hrozba vzdušných úderů na Sýrii! Třetí světová válka?

Žádnou válku, kromě třídní války!

Více než 110 000 mrtvých, dva miliony uprchlíků v okolních zemích a více než tři miliony v rámci země, 130 000 zatčených nebo pohřešovaných, tuny bomb, střel, dělostřeleckých granátů, tříštivé pumy... Tohle je realita války v Sýrii už dva a půl roku.

A jako kdyby tato materializace trvalé války kapitalismu proti proletariátu nestačila sama o sobě, buržoazní mainstreamová média nám 21. srpna oznámila „totální hrůzu“: na předměstí Damašku byly použity chemické zbraně, zabito bylo víc než 1,300 lidí, asi 3,600 dalších bylo zraněno.

Někteří obviňují syrský režim a je pravda, že by to nebylo první vraždění, kterého se dopustil; již v minulosti prokázal, co je schopen udělat v rámci represe. Jiné hlasy obviňují skupiny „rebelů“, přesněji džihadistů, vojensky podporovaných Saudskou Arábií a Katarom.

My komunisté nechceme žádným způsobem vstupovat do této diskuse, a ještě méně potvrzovat výplody chorých mozků v podobě „konspiračních teorií“, velmi módních v některých „bojovných“ a „ultralevicových“ kruzích. Protože v zásadě, ať už to provedl kapitalistický stát v Sýrii reprezentovaný režimem strany Baas či jedna z bojujících frakcí buržoazní „opozice“ s podporou oblastních a mezinárodních sil, nakonec jde o státní teror, teroristický stát kapitalistů, který je odpovědný za tento plynový útok proti lidem a proti proletářům, tak jako je zodpovědný za celou tuto válku, stejně jako za každou válku...

Ale dnes, kdy kapitalismus čelí nejhorší krizi zhodnocování od konce druhého světového masakru, je znovu jeho jedinou alternativou hromadné ničení nadbytečných výrobních sil (komodit, mrtvé práce, ale také komodity pracovní síly, čili živé práce, čili proletářů a proletářek!)... Jediným možným řešením (které by mu později umožnilo nastartovat nový cyklus zhodnocování) je tak pro kapita-

lismus všeobecná válka, „třetí světová válka“... Jeho jediný problém (zato zásadní!) je jak mobilizovat proletariát po celém světě, jak jej rekrutovat v nějaké ideologické kampani sloužící k tomu, aby ospravedlnila nadcházející masakry.

Nynější víření válečných bubnů, jež ohlašuje úmysl vojenské intervence některých západních sil v Sýrii, se na této ideologické kampani podílí. Zejména proto, že Sýrie leží v srdci regionu, jež hraje geostrategicky důležitou roli v nenasytnosti kapitalistů. Dvě hlavní konstelace států se již dělí o pozice a účastní se reorganizace regionu: na jedné straně Rusko, Čína a Írán, které podporují současný režim (ale do jaké míry tato podpora neohrozí jejich zájmy jako celek?), a na druhé straně USA, Francie, Velká Británie a jejich místní spojenci Turecko, Saudská Arábie a Katar...

Hrozby vojenské intervence posilují tuto polarizaci a také podporují v jejich analýzách veřejné mínění, buržoazní propagandu, „expertů“ v oboru, a dokonce i skupiny a organizace hlásící se k sociální revoluci, anti-kapitalistickému boji, proletářské vzpouře, a usilující o komunismus a/či anarchii. Ti všichni ustavičně už více než dva roky až opakují ad nauseam, že události v Sýrii nejsou ničím jiným než **válkou v zastoupení** (mezi těmito různými státními mocnostmi), či přinejmenším **občanskou válkou** mezi dvěma buržoazními tábory (s podporou těch stejných mocností): basistický režim proti „demokratické opozici“ (kterou navíc někteří redukují na její nejjednodušší džihadistické vyjádření)...

Ale tato verze a chápání historie, a tím i toho, co se odehrává před našimi očima, ačkoli částečně vystihuje realitu na místě, prostě a jednoduše vylučuje jiný aspekt těchto společenských záležitostí v pohybu, aspekt jenž je pro nás komunisty zásadní: **třídní boj**, který zažehnul to, co se děje právě teď. V březnu 2011 vypuklo významné hnutí, povstání s proletářskou podstatou,

proti chudobě, proti vzestupu cen, proti nezaměstnanosti, proti drastickým úsporným opatřením nastoleným během předchozí dekády v Sýrii, proti represím... Proletáři a proletářky se od počátku snažili překračovat spontánnost hnutí, vytvořili různé bojové struktury, kromě jiného stovky koordináčních výborů (*Tansiyyat*), které se snažily v praxi reagovat na potřeby boje, jeho organizaci na místě, jeho koordinaci, jeho centralizaci, jeho upevnění, jeho rozšiřování a jeho obranu, ačkoli rozvinuly velmi rozporuplné úrovně radikalismu, pokud jde o perspektivu boje. Velmi rychle se hnutí naší třídy také staví na odpor státnímu teroru přímou akcí, povzbuzující defetismus uvnitř centrálních orgánů represe...

Skutečnost, že se tento třídní boj, tato třídní válka, částečně proměnila v boj mezi různými buržoazními frakcemi, na vnitřní občanskou válku a na válku v zastoupení, v žádném případě neubírá na významu zásadní proletářské povaze hnutí. Vždy a všude v historii, když se obě antagonistické třídy střetly, buržoazní frakce se buď dočasně spojily proti společnému nepříteli, a nebo i nadále stály proti sobě, aby z jejich střetu nakonec vzešel jeden jediný silný pól kontrarevoluce schopný porazit třídu historicky determinovanou k tomu, aby přivedla k zániku tuto letitou noční můru, kterou je kapitalismus a jeho společenské vztahy (tak jako se o to pokusila proletářská povstání v Pařížské Komuně, Rusku, Německu, Španělsku...) Vždy a všude v historii zasahovaly „cizí mocnosti“ buď s cílem přímo potlačit hnutí naší třídy (když jednaly jako mezinárodní četnictvo) či s cílem podporovat jeden buržoazní tábor proti jinému („ruská občanská válka“ od 1918 do 1921, během níž různé západní armády vojensky podporovaly „Bílé“ proti „Rudým“) či dokonce vedly válku v zastoupení (Španělsko 1936-1939)... A tak to bude ve všech budoucích konfliktech, jejichž plameny vzplane tento svět hodnoty, až do doby, než bude násilně odstraněn silou sociální revoluce.

Pojďme se vrátit k Sýrii a připomenout co jsme napsali před šesti měsíci v jiném textu: „*nedá se popřít, že bombardování měst a masakry, strašlivá státní represe a její militarizace se prosazují jako neodbytná síla, která se snaží verbovat bojující proletáře (...) do dvou ustavujících se buržoazních frakcí stojících proti sobě v boji o moc a správu sociálního antagonismu. Všechny regionální i mezinárodní státní mocnosti (...) tlačí na militarizaci tohoto třídního střetu - aby jej připravili o jeho dynamiku podvrátit tento mizerný svět, aby proletariát mohl být připraven o svou třídní autonomii... Třetí tábor v Sýrii (tj. proletariát stojící proti oběma pólům kontrarevoluce) se zřítí do záhuby a bude rekrutován kontrarevolucí, jestliže se mu nepodaří prolomit izolaci, do níž se naše třída v Sýrii noří, jestliže se mu nepodaří protlačit vpřed mocný univerzální obsah svého boje (totožný se všemi boji naší třídy), jestliže rychle nenalezne ohlas svého boje, jestliže se nová ohniska vzpoury nerozhoří také jinde na světě, aby nenasytné buržoazii nedaly ani chvíli oddechu...*“

Každé hnutí třídního boje a podvrácení společenských vztahů v historii má svou vlastní dynamiku, která pokud neroste, pokud neexpanduje, pak upadá a nakonec odumírá. Nepochybně, za dva a půl roku dynamika bojového hnutí naší třídy v Sýrii ztrácí páru, kvůli simultánnímu tlaku bombardování, zabíjení, masakrů, věznění na straně jedné, na straně druhé vlivem různých reformistických politik, které používají proletáře jako potravu pro děla ve válce mezi buržoazními frakcemi, ale také kvůli vlivu džihádistických tendencí jež mění třídní boj v sektářskou válku, a to navzdory silnému odporu proletariátu.

Tento proletářský vzdor vůči různým džihádistickým frakcím pokoušejícím se přivlastnit si náš boj a vynutit si obnovení práva a pořádku (kromě jiného skrze mravní a náboženský pořádek) v „osvobozených zónách“ se projevil i během několika minulých týdnů v sérii akcí, které buržoazní média očividně ignorovala.

Například v Raqqa, jež byla v sevření tvrdých bojů proti syrské armádě, probíhal od června nepřetržitý protest proti zatýkání proletářů džihádistickou skupinou *Jabhat al-Nusra*. Ženy křičely: „*Hanba vám! Zrazujete nás ve jménu islámu*“. Během srpna, obyvatelé al-Raqa téměř denně protestovali proti „*Islámskému Státu Iráku a Levantu*“ a požadovali propuštění stovek vězňů, unesených a pohřešovaných osob. Podobně v Aleppu proletáři odstartovali kampaň „*Bylo toho dost!*“, která volá po ukončení zneužívání ze strany ozbrojených skupin, z nichž některé evidentně opustily terén naší třídy a již neplní původní účel své existence - bránit a chránit každodenní protesty proti režimu a proti represi, ale naopak přešly k užívání násilí zcela bez jakýchkoliv třídních kritérií. Demonstrace se konaly

před „*Šaría soudem*“ (islámský soud) v Aleppu poté, co bylo co bylo pro údajnou urážku proroka Mohameda zavražděno dítě. Mezi hesly demonstrantů, zaznívalo: „*Výbor Šaría se stal Tajnou službou letectva!*“, což odkazovalo na nejbrutálnější bezpečnostní složku režimu, v jejichž mučírňách skončily tisíce proletářů. Také v Idlibu, proběhl protest proti místnímu „*Výboru šaría*“...

Všem bojujícím proletářům v Sýrii!

Závěrem chceme varovat bojující proletáře v Sýrii, kteří jsou srazeni na kolena, trpí nekonečným bombardováním a masakry organizovanými současným režimem, a kteří si přesto dělají iluze o intervenci „mezinárodního společenství“ (které není nic než banda kapitalistických gangsterů), kteří volají po vzdušných úderech či vynucení „bezletové zóny“... Od žádné státní moci nemůžeme nic očekávat, v historii vždy všechny bojovaly proti proletářským vzpourám a potlačovaly je. Ať už v Indočíně a Alžírsku během padesátých let či později ve Vietnamu, francouzské a americké armády nezanechaly na bojišti nic než hromady mrtvol... Ať už v Iráku, Somálsku, Jugoslávii, Afghánistánu či velmi nedávno v Libyi, ať už pod záminkou „války proti teroru“ nebo „humanitární pomoci“, skutečným důvodem nebylo nic jiného než reorganizace vykořisťování a nahrazení jednoho diktátora jiným či bandou reprezentativnějších a „úctyhodnějších“ mučitelů... Volbou „menšího“ ze dvou zel nemůžeme pro rozvoj našeho boje nic získat...

Všem bojujícím proletářům v Sýrii!

Na počátku jste se vzbouřili proti bídě a represi, kterou proti vám vede specifická frakce (baasistický režim) vládnoucí třídy. Ale příliš mnoho z vás se stalo pomocníky jiné buržoazní frakce manažerů kapitalismu a účastní se války na straně jednotné fronty nacionalismu a sektářství. Naši nepřátelé vám říkají a rádi by vás přesvědčili o tom, že tato válka „proti Assadovi“ není jako každá jiná. Všichni představitelé a tendence „proti-Assadovské“ jednotné fronty vám našepťávají, abyste odložili útok proti kapitalistické třídě vlastníků, existujícím společenským vztahům a současnému stavu věcí z taktických důvodů na později, až bude „dábelský“ Assad poražen. Přijetím takového postoje se neřadíte do tábora proletariátu, ale proti němu. Vašimi spojenci již nejsou proletáři, všichni vykořisťovaní, ale buržoazie. Podporovat jednotnou frontu znamená bojovat za někoho jiného a být extrémním vyjádřením sektářského a nacionalistického soupeření.

Perspektiva útoku proti kapitalistické mizérii a krveprolití v této válce, která nikdy nebyla tak naléhavá, závisí na schopnosti ozřejmit existenci hranice mezi akcí a potřebami proletářské třídy na jedné straně, a táborem buržoazie a její demokratické diktatury na straně druhé. Nezdůrazňovat tuto hranici

znamená podceňovat historickou roli proletariátu, ale zvláště selhat v úloze, jež má plnit jeho předvoj v boji. Kapitalismus je válka, válka je kapitalismus. Za války, stejně jako v míru, stále existuje kapitalistický zisk, vykořisťovatelé a vykořisťovaní.

Odmítněte každou jednotnou frontu ve prospěch jedné buržoazní frakce či jiné! Zastavte tuto válku jednoho buržoazního vojenského aparátu proti druhému. Obráťte vaše zbraně proti vašim „vlastním“ důstojníkům, politickým žralokům, zahraničním vojenským poradcům a kapitalistickým šéfům vašeho „vlastního“ bloku. Buďte předvojem a ukažte „proletářům v uniformách“ v řadách Assadových sil, že existuje jen jedna jednota, jednota vykořisťovaných napříč umělými hranicemi kapitalismu. Rozšiřujte tuto metodu třídní akce za frontou vašich „nepřátelských“ vojáků, aby se k vám připojili při popravě buržoazních imperialistických režníků, kteří z tohoto masakru jen profitují.

Více než kdykoli předtím znovu potvrzujeme naši podporu bojujícím proletářům v Sýrii, stejně jako jinde na světě, v Turecku, Brazílii, Egyptě, Tunisku, Kolumbii, Chile...

Vyzýváme proletáře, aby odsoudili připravovanou vojenskou intervenci a důrazně se jí postavili přímou akcí, sabotáží, všeobecnou a bojovnou stávkou...

Ať už vojenské letouny a válečné lodě, řízené střely a jedovatý plyn přicházejí odkudkoli, vždy za nimi stojí muži a ženy, kteří je musí dopravit k jejich cíli, zásobovat je palivem... Jen bojující proletáři mohou a musí zabránit válečné mašinérii ve vraždění, výrobní mašinérii ve fungování...

Rozviňme nová ohniska třídního boje, upevněme ta již existující; rozšiřme stavku na armádu, továrny, doly, kanceláře, školy... všude tam, kde trpíme vykořisťováním v tomto světě smrti a mizérie...

Proti naší vlastní vykořisťovatelské buržoazii proti našemu vlastnímu válkychtivému státu, v USA, Rusku, Francii, Číně, Velké Británii, Íránu, Turecku, Sýrii, atd., organizujeme a rozvíjíme revoluční defetismus.

★ Září 2013 ★

*„Tyrani v dým halí svou vládu.
Mír mezi námi, vládcům boj!
Rozšiřme stávky na armádu
a rozdělme se o výzbroj.
A když z nás krvelační páni
hrdiny stále chtějí mít
dovedem střelami svých zbraní
jim generály zastřelit!“*

(Internacionála)